

umulig Sammenligning. Maa jeg endnu sige, at den højtærede Minister drog endogsaa Sammenligningen saa vidt, at han mente, at det gennem Aktieselskabers Beskatning at søge at faa Skat af den Del af Aktiekapitalen, der laa i Udlandet — og det er jo den eneste Maade, hvorpaa man kan faa Skat af denne Del — i nogen Maade kunde ligestilles med det gennem Beskatning af Kreditforeninger at faa Skat paa de Kreditforeningsobligationer, der laa i Udlandet. Det er alligevel at gaa noget vidt; men jeg skal tilføje, at kunde vi faa Skat af de Kreditforeningsobligationer, der ere paa udenlandske Hænder, uden ad den Vej at komme til at skade vedkommende Debitorer, er der ingen, der hellere saa det end jeg. Men det er jo netop Ulykken, at en Skat paa Kreditforeningsobligationer kommer i sidste Instans til at gaa ud over Debitorerne og bliver en forøget Skat paa dem i Forhold til deres Gæld, derimod ikke paa Kapitalister i Forhold til deres Formue. Endelig bemærkede den højtærede Minister, at han troede, jeg havde anslaaet det Udbytte, der kunde være Tale om at faa ind for Statskassen gennem en Skat paa Aktieselskaber, alt for højt, idet Henlæggelser til Reservefonden o. s. v. ikke kunde tages med i Betragtning, det var i Reglen det samme som de ordinære Afskrivninger, og de kunne ikke beskattes efter Forslaget. Ogsaa i den Henseende ser den højtærede Minister fuldstændig fejl. Det er jo noget, alle, som have beskæftiget sig en lille Smule med det Forhold, ere klare over. Jeg skal blot nævne, at alene de tre største Privatbanker i Kjøbenhavn have i Aarens Løb henlagt til Reservefonden mellem 8 og 9 Mill. Kr., som ikke har det allermindste med ordinære Afskrivninger at gøre.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon). Det ærede Medlem talte særligt om Forbrugsforeningerne og mente, at disse kunde sidestilles med Aktieselskaber. Men det er jo ogsaa en fuldstændig Misforstaaelse. Forbrugsforeningerne ere jo kun til for at gøre Fællesindkøb af Varer til Fordeling mellem Medlemmerne — det vil sige de rene Forbrugsforeninger — og Aktieselskaberne ere, som jeg har nævnt, en Sammenslutning af Kapitalister for at drive Erhverv, saa heller ikke disse to Ting kunne paa nogen mulig Maade sammenstilles. Men maa jeg samtidig sige, at jeg erkender, at over for de ikke rene Forbrugsforeninger, om man saa maa kalde

dem, kan Forholdet være lidt andet, men der vil det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds da heller ikke have mærket nogen særlig Modstand fra min Side mod, at disse ikke rene Forbrugsforeninger blive stillede nogenlunde lige med Aktieselskaber. Jeg har endogsaa tiltraadt et ret uheldig redigeret Forslag; som det ærede Medlem har stillet i den Retning angaaende den kommunale Beskatning. Men en Sammenligning af rene Forbrugsforeninger med Aktieselskaber er en Sammenligning, der ingen Værd har.

Det ærede Medlem holder ikke af Citater, lod han os vide i Gaar. Jeg skal derfor ikke heller møde frem med Citater angaaende dette Spørgsmaal, men for saa vidt det ærede Medlem skulde have Lyst til i en ledig Time at sætte sig bedre ind i dette Spørgsmaal, vil jeg kun gøre ham opmærksom paa, at han ved at slaa op i Folketingstidenden for 1896—97 Sp. 5784, vil finde en ganske udmærket, fortrinlig og særdeles oplysende Udtalelse angaaende dette Spørgsmaal af den nuværende højtærede Justitsminister. Maa jeg samtidig med Hensyn til det ærede Medlems ringe Mening om Citater sige, at jeg skal villig erkende, at med Citater kan man ikke i og for sig bevise, hvad der er ret, og hvad der er vrangt, men naar det drejer sig om at paavise, hvorledes en eller anden har staaet til en eller anden Sag tidligere, og af hvilken Grund han har staaet saaledes, ere Citater meget oplysende; og naar den Mand, man citerer, er en Mand, hvis Ord har Vægt, har det alligevel megen Interesse at se, hvad en saadan Mand har sagt tidligere om et saadant Spørgsmaal, som nu ligger for, og hvorledes han har fastholdt det gennem Aaringer. Og at den Mand, hvis Udtalelse jeg har citeret, er en Mand, hvis Mening og Ord man maa tillægge en meget betydelig Vægt, derom er der selvfølgelig ikke den fjerneste Uenighed mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds og mig. Men det ærede Medlems ringe Mening om Citaters Betydning undrer mig ogsaa, og det forekommer mig, at det maa være af meget ny Dato, at det ærede Medlem har denne Opfattelse. Vi erindre jo alle, at det ærede Medlem ved Skattelovens 1ste Behandling mødte med „Dannebrog“ i Lommen og læste lange Citater op af dette Blad. Jeg skal villig erkende, at „Dannebrog“ er et meget godt, sundt og interessant Blad, men selv om man læser det til Morgenkaffen, som den ærede Justitsminister jo